

[Undervisningsministeren.]

der netop i disse uger arbejdes særlig med spørgsmålet i forbindelse med handels- og tekniske skoler, og på foranledning af undervisningsministeriet holdes der i den kommende weekend i Roskilde et møde med lærlingenes repræsentanter om disse problemer. I loven om højere forberedelseseksamen, hvor det jo drejer sig om lidt ældre elever og om en ny lov, er det udtrykkeligt fastslået, at der ved hvert kursus skal være elevråd, og at der vil blive fastsat nærmere regler om disse råds sammensætning og beføjelser.

Hvad folkeskolen og gymnasiet angår, er jeg en lille smule usikker over for, om det ikke endnu er for tidligt at komme med regler, om jeg så må sige, „oppefra“. Der har i de senere år været en meget stærk udvikling, fremmet af lokale, og jeg vil gerne sige dygtige, lokale initiativer. Jeg er ikke sikker på, at tiden er inde til at fastsætte ministerielle regler på dette felt; navnlig vil jeg meget gerne — hvad jeg har givet udtryk for nogle gange — se en anmodning fra de forskellige elevrepræsentationer, før vi eventuelt skrider til udarbejdelse af nærmere bestemmelser. Og så kan jeg ikke, efter al denne ordensregelsnak, undlade at tilføje, at ethvert samfund selvfølgelig må have nogle regler for at kunne fungere, men der skal nu også være måde med reglernes antal og omfang. Hver gang der fastsættes en regel, går man jo glip af en ganske udmærket lejlighed til at se, hvordan de unge selv ville have klaret den pågældende situation.

Poul Dam: Jeg vil meget gerne takke ministeren for svaret, hvis ånd og tone i meget høj grad svarer til mine egne synspunkter — det er man jo altid gladest for at høre.

Jeg vil dog gerne komme med et par supplerende spørgsmål. Det ene drejer sig om hele det skoleområde, som også støttes af det offentlige, men som hører til frihedens gamle område, og hvor man derfor også giver mulighed for en frihed, som måske ikke altid benyttes på en så udmærket måde, som den burde. Jeg tænker altså på efterskoler og ungdomsskoler, på højskoler, hele dette område, hvor der jo også er elever over 18 år — når man hører

hr. Bernhard Baunsgaard, både her og andre steder, er det, som om der kun findes gymnasier her i landet og ikke så forfærdelig mange andre skoleformer — og en række af disse frie skoler har en meget suveræn holdning over for ordensregelproblemerne, hvad der også medfører, at elever, der søger disse skoler, bliver udsat for ordensregler, som de slet ikke har været forberedt på, og som de måske har haft ret til ikke at vente et sted, hvor man har at gøre med voksne unge elever. Jeg vil gerne høre, hvad ministeren mener man kan gøre for at undersøge, overveje og drøfte tingene. Jeg er helt klar over — dertil lever jeg for meget i den verden selv — at man ikke kan begynde at fastsætte regler for, hvad man skal gøre i de pågældende skoler; gjorde man det, ville der opstå et større ramaskrig, men noget kunne man måske drøfte.

Men så elevrådene. Jeg er klar over, at man ikke skal fastsætte alt for mange faste regler om elevråd i folkeskole og gymnasium nu. Men der er måske nok nogle skoleledere rundt omkring, der lidt kraftigere burde have at vide, at det i vore dage må anses for rimelig, fornuftig pædagogik at give elevrådene virkelige opgaver og give de unge et virkeligt ansvar, ikke alene når de er fyldt 18 år, men også i de sidste år før de 18 år.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Det sidste, hr. Poul Dam var inde på, at der måske nok var nogle skoleledere, der godt kunne bruge lidt af en henstilling om at gøre brug af dette elevdemokrati, tror jeg er rigtigt, og det kan vi måske også finde former for. Jeg tror, jeg kan sige, at tanken ikke ligger ministeriet så forfærdelig fjernt; men det kan jo også udmærket forenes med, at initiativerne i øvrigt ligger hos eleverne. Det, der er spørgsmålet, er modtagelsen af disse initiativer.

Hvad det første angår, det, vi kalder de frie skoler, som jo både hr. Poul Dam og jeg kender udmærket gennem mange år, er der nok en hel del af dem, hvor denne side af friheden ikke har vundet så vældig meget indpas. Jeg kan kun sige af egen erfaring, at jeg forstår ikke, hvordan man tilbringer en vinter under den samlivsform, som højskolen nu engang er, sammen med voksne unge mennesker, uden at man dra-